

Rättsfallssamlingen

DOM AV EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL (andra avdelningen)
den 13 december 2012

Förenade målen F-7/11 och F-60/11

AX
mot
Europeiska centralbanken (ECB)

”Personalmål — Personal vid ECB — Disciplinärt förfarande — Avstängning av en anställd utan avdrag på grundlönen — Återkallelse av beslut — Rätten till försvar — Tillgång till handlingarna i ärendet — Motivering — Skälen till ett beslut — Påstående om åsidosättande av åliggandena i tjänsten — Grovt åsidosättande”

Saken: Talan som väckts med stöd av artikel 36.2 i protokollet om stadgan för det Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, vilket är bilagt EU-fördraget och EUF-fördraget, genom vilket AX i mål F-7/11 och i mål F-60/11 i första hand yrkat att Europeiska centralbankens (ECB) beslut av den 4 augusti 2010 och av den 23 november 2010 om att stänga av honom från tjänsten ska ogiltigförklaras.

Avgörande: Talan i de förenade målen F-7/11 och F-60/11 ogillas. Sökanden ska bära sina rättegångskostnader och ersätta ECB:s rättegångskostnader.

Sammanfattning

- 1. Talan väckt av tjänstemän — Berättigat intresse av att få saken prövad — Talan riktad mot en upphävd rättsakt — Den suspensiva verkan av upphävande respektive återkallelse (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)*
- 2. Talan väckt av tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Särskilt överklagande — Talan riktad mot ett beslut om avslag på ett särskilt överklagande — Upptagande till sakprövning (Protokoll om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, art. 36.2; anställningsvillkor för personalen vid Europeiska centralbanken, artikel 42)*
- 3. Tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Disciplinordning — Avstängning av en anställd — Beslut som fattats av administrationen utan att den berörde dessförinnan hörts — Att den berörde inte hörts beror på vederbörande — Lagenlighet (Anställningsvillkor för personalen vid Europeiska centralbanken, artikel 43)*
- 4. Tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Disciplinordning — Avstängning av en anställd — Skyldighet att låta den anställde återgå till sin tjänst — Gränser (Anställningsvillkor för personalen vid Europeiska centralbanken, artikel 43)*

5. *Tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Disciplinordning — Avstängning av en anställd — Åsidosättande av oskuldspresumtionen — Föreligger inte (Anställningsvillkor för personalen vid Europeiska centralbanken, artikel 43)*

6. *Tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Disciplinordning — Avstängning av en anställd — Rätt till tillgång till handlingarna i ärendet om den berördes handlande — Gränser — Åsidosättande av grundläggande rättigheter — Föreligger inte (Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 41.2 b och 48.1; anställningsvillkor för personalen vid Europeiska centralbanken, artikel 43)*

7. *Tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Disciplinordning — Avstängning av en anställd — Krav på tillräckligt troliga påståenden om att den anställde grovt åsidosatt sina åligganden — Domstolsprövning — Gränser (Anställningsvillkor för personalen vid Europeiska centralbanken, artikel 43)*

8. *Domstolsförfarande — Rättegångskostnader — Ersättningsskyldighet — Skälighetshänsyn beaktas — Tappande part förpliktas att ersätta kostnaderna — Svarandeinstitutionen har anlitat en advokat — Omständighet som inte motiverar att institutionen ska bestrida arvodet (Domstolens stadga, artikel 19; personaldomstolens rättegångsregler, artikel 87.2)*

1. En sökandes talerätt mot en upphävd rättsakt kvarstår, eftersom ett upphävande – till skillnad från en återkallelse – innebär att effekterna av rättsakten under den tid som den var i kraft fortgår för dem till vilka rättsakten är riktad.

(se punkt 77)

Hänvisning till

Domstolen: 12 februari 1960, Geitling m.fl. mot höga myndigheten, 16/59, 17/59 och 18/59

Förstainstansrätten: 13 december 1995, Exporteurs in Levende Varkens m.fl. mot kommissionen, T-481/93 och T-484/93, punkterna 46–48

2. Ett särskilt överklagande enligt artikel 36.2 i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken och artikel 42 i anställningsvillkoren för bankens personal ingår i ett komplext förfarande och utgör inte en förutsättning för att väcka talan vid domstol. Mot denna bakgrund ska yrkanden som formellt sett avser avslaget på det särskilda överklagandet anses medföra att talan väcks vid domstol av den rättsakt som går sökanden emot och som överklagandet avser, såvida inte avslaget på överklagandet har en annan räckvidd än den rättsakt som varit föremål för det särskilda överklagandet.

(se punkt 78)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 25 oktober 2006, Staboli mot kommissionen, T-281/04, punkt 26

Personaldomstolen: 18 maj 2006, Corvoisier m.fl. mot ECB F-13/05, punkt 25

Europeiska unionens tribunal: 21 september 2011, Adjemian m.fl. mot kommissionen, T-325/09 P, punkt 32

3. Administrationen är inte skyldig att för evigt skjuta fram datumet för hörandet i syfte att den berörda personen ska kunna delta, när den är skyldig att höra en person innan ett beslut antas.

I avsaknad av en regel som förpliktar administrationen att upphäva ett beslut innan den kan inleda ett nytt förfarande för att ersätta beslutet, får en anställd vid Europeiska centralbanken därför inte – med åsidosättande av den lojalitetsplikt i förhållande till administrationen som åvilar varje anställd i Europeiska unionen – vägra att delta i ett hörande som anordnas av banken. Att avböja att delta i ett hörande kan likställas med en exceptionell omständighet som motiverar att ett beslut om avstängning enligt artikel 43 i anställningsvillkoren för bankens personal antas utan att den berörde har yttrat sig. Banken åsidosatte varken artikel 43 i anställningsvillkoren och följaktligen inte heller rätten till försvar, enligt vilken envar mot vilken ett förfarande inletts, vilket kan utmynna i ett beslut som går vederbörande emot måste beredas tillfälle att yttra sig, när den antog nämnda beslut.

(se punkterna 90 och 91)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 5 december 2002, Stevens mot kommissionen, T-277/01, punkt 41; 16 mars 2004, Afari mot ECB, T-11/03, punkt 192

4. Administrationen är inte skyldig att låta en anställd vid Europeiska centralbanken återgå till sin tjänst, så länge det beslut enligt vilket vederbörande är avstängd från sin tjänst inom ramen för ett disciplinärt förfarande inte har ogiltigförklarats av unionsdomstolen. Någon rättsstridighet kan inte läggas administrationen till last på grund av att den anställde förblivit avstängd från sin tjänst, såvida inte vederbörande kan visa att förfarandet har missbrukats.

(se punkt 92)

5. Ett åsidosättande av oskuldspresumtionen kan endast konstateras föreligga när det finns omständigheter som visar att administrationen, redan från inledningen av ett disciplinärt förfarande, hade beslutat att under alla omständigheter vidta en disciplinätgärd gentemot den berörda personen.

Detta är inte fallet med en anställd vid Europeiska centralbanken som är avstängd från sin tjänst inom ramen för ett disciplinärt förfarande. Den möjligheten enligt artikel 43 i anställningsvillkoren för bankens personal att stänga av en person syftar nämligen inte till att bestraffa vederbörande, utan till att göra det möjligt för administrationen att vidta en säkerhetsåtgärd för att personen i fråga inte ska försvåra den pågående utredningen.

(se punkt 93)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: 18 oktober 2001, X mot ECB, T-333/99, punkt 151; 9 juli 2002, Zavvos mot kommissionen, T-21/01, punkt 341

6. Administrationen har en skyldighet att låta den berörda personen ta del av de handlingar på vilka den uttryckligen grundar sig för att anta ett beslut som går personen emot. Den omständigheten att handlingarna inte lämnas ut kan dock endast leda till att beslutet ogiltigförklaras om de invändningar som läggs fram endast kan bevisas med hänvisning till dessa handlingar. Europeiska centralbankens befogenhet att fatta ett beslut att stänga av en anställd från sin tjänst framgår av artikel 43 i anställningsvillkoren för bankens personal. Det enda som krävs för att den bestämmelsen ska kunna tillämpas är att det föreligger tillräckligt troliga påståenden om att den anställde grovt åsidosatt sina åligganden i tjänsten. I det fallet att påståendena avser inköp av artiklar beträffande vilka det är tveksamt huruvida de behövs för tjänsten och beträffande vilka det inte klart utretts var de finns, kan administrationen inte klandras för inte ha låtit den berörde ta del av de handlingar av vilka det framgår hur långt utredningen avseende vederbörandes handlande framskridit.

Banken har inte heller åsidosatt artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter eller den anställdes rätt till försvar genom att vägra honom tillgång till handlingarna i utredningsärendet innan beslutet om avstängning antogs.

En anställd vid banken har enligt artikel 41.2 b i stadgan rätt till tillgång till de uppgifter som banken har, vilka gör det möjligt för honom att förstå innehållet i de påståenden om grova åsidosättanden av tjänsteåliggandena som lagts honom till last, i syfte att han ska kunna visa bland annat att han inte är ansvarig för de aktuella handlingarna, att handlingarnas allvar inte motiverar en avstängning, att de inte är tillräckligt troliga eller att det är uppenbart att de saknar grund och att avstängningen därför är rättsstridig. En sådan tolkning av artikel 43 i anställningsvillkoren för bankens personal stämmer dessutom överens med oskuldspresumtionen, vilken för anklagade personer, är stadfast i artikel 48.1 i stadgan.

Enligt lydelsen i artikel 41.2 b i stadgan ska rätten för var och en att få tillgång till akter som berör honom eller henne utövas med iakttagande av skyddet för sekretess, tystnadsplikt och affärshemligheter. Skyddet för effektiva utredningar ingår bland de berättigade intressen som kan motivera sekretess. En utrednings effektivitet kan begränsas om de personer som berörs av utredningen ges tillgång till samtliga handlingar i utredningen innan denna är avslutad.

(se punkterna 100–103 och 105)

Hänvisning till

Domstolen: 7 januari 2004, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, Ålborg Portland m.fl. mot kommissionen, REG 2004, s. I-123, punkterna 73–75

Förstainstansrätten: 3 juli 2001, E mot kommissionen, T-24/98 och T-241/99, punkt 92; 12 september 2007, Nikolaou mot kommissionen, T-259/03, punkt 242; 8 juli 2008, Franchet och Byk mot kommissionen, T-48/05, punkt 255

Personaldomstolen: 30 november 2009, Wenig mot kommissionen, F-80/08, punkt 67

7. För att artikel 43 i anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal ska vara tillämplig krävs det endast att det föreligger påståenden om att den anställda grovt åsidosatt sina åligganden i tjänsten. För att stänga av en anställd är det emellertid nödvändigt att påståendena avseende vederbörande är tillräckligt troliga.

Med hänsyn till det stora utrymme för skönsässig bedömning som banken har enligt artikel 43 i anställningsvillkoren för att besluta om avstängning, ankommer det inte på unionsdomstolen att avgöra huruvida andra åtgärder hade varit mer lämpliga.

(se punkterna 137 och 149)

Hänvisning till

Personaldomstolen: ovannämnda målet Wenig mot kommissionen, punkt 67

8. Att inom ramen för skälighetsbedömningen i artikel 87.2 i personaldomstolens rättegångsregler medge att en sökande inte ska bära kostnaderna för arvode och utlägg för den advokat som anlitas av svarandeinstitutionen med hänvisning till att institutionen hade kunnat företrädas av sin rättstjänst skulle innebära att den ändamålsenliga verkan av artikel 19 i domstolens stadga inskränktes för den institutionen. Enligt den artikeln har institutionerna – ett begrepp som även omfattar unionens organ och byråer – möjlighet att biträdas av en rådgivare eller advokat. Ett sådant argument avser under alla omständigheter frågan huruvida institutionens kostnader är nödvändiga, vilken kan väckas i samband med ett förfarande om fastställande av rättegångskostnaderna men som saknar betydelse för huruvida en tappande part ska förpliktas att helt eller delvis ersätta rättegångskostnaderna.

(se punkt 164)

Hänvisning till

Personaldomstolen: 27 september 2011, De Nicola mot EIB, F-55/08 DEP, punkt 26